

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Ostenditur impostura iniquissima Antonii Egani de quæstu simoniaco
Ecclesiae Romanæ per Apostolicos missionarios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

in expostulatione Apologetica ad Regem Navarra, cap. 28.

Auctoritatem antiquorum ac Sanctorum Patrum contra suos errores quantum vilipendant Calvinista, patet in particulari ex Francisci Junii Animadversionibus circa lib. 3. Bellarmini de Pontifice, ubi passim sic pronunciat: Patres à vero plurimum aberraverunt. Ha sunt mera Parrum conjectura. Sunt vana suspiciones quibus boni Patres plus satis indulserunt &c. Et in hoc Antiquorum Patrum contemptu non alii quam sui Calvini vestigiis egregie insunt.

Agens enim Calvinus de concupiscentia insit. lib. 3. §. 10. *Neque opus est (inquit) multum investigando laborare quid hic Veteres senserint &c.* De satisfactione, insit. lib. 3. cap. 4. §. 38. *Parum me movent, que in Veterum scriptis de satisfactione passim occurrunt.* De Laicis in necessitate baptizantibus, insit. lib. 4. cap. 15. §. 10. *Quod autem multis ab hinc seculis adeoque ab ipso ferè Ecclesie exordio usu receptum fuit, ut in periculo mortis Laici baptizarent, non video quam firma ratione defendi queat.*

Ex his patet simul mirus Ecclesie Christianæ contemptus, simul manifesta halucinatio, Quod cum hi Sectarii appellent ad primitivam Ecclesiam, quam agnoscunt infallibilem, nihilominus antiquorum Patrum auctoritatem sic vilipendant, ut suam illis iudicium præponant.

In contemptu Sanctorum cum Christo regnantium, en Calvinum eo progressum ut eos larvas, Carnifices, bestias appellat lib. 3. Insit. cap. 20. §. 27. Inde, inquit, colligimus nihil eos Christo reliquum facere, qui pro nihilo ducunt ejus intercessionem nisi accedant Georgius, & Hippolitus, aut similes larva. Et in libro de ratione Reformandæ Ecclesie. *Omitto Dominicum, & similes carnifices: Omitto Mehardum, Lubinum, & similes bestias.* Et Insit. cap. 20. §. 24. *Quis consue longas illis (sanctis) esse aures revelavit, que ad nostras voces porrigantur? Respondeat huic maledico nomine totius Ecclesie primitivæ S. Augustinus Sermon. 27. de Sanctis: Quisquis, inquit, honorat Martyres, honorat & Christum: & qui spernit Sanctos, spernit & Christum.* Atqui Calvinum cum asseclis sanctos spernere, ex dictis manifestum est. Ergo illos Christum etiam spernere nimis perspicuum evadit.

De fallaciis eorum & equivocationibus in articulis fidei, specimen ex multis unum adnotare juvat. Beza Calvini discipulus ut Lutheranos in suam Sectam specie concordie fallaciter attraheret, anno 1556. scripsit Confessionem fidei in qua asseruit, Corpus Christi verè & realiter esse præsens in Cæna & communionem Eucharisticam. Sed cum Lutherani conclamarent, Beza teste, Zuinglianos Calvinistas jam suam doctrinam & Sectam deseruisse, idque hi Beza graviter exprobrarent. Tum demum Beza insigni astu respondit, se quidem id scripsisse, sed per hoc intelligendam non esse *Cenam Domini qua celebratur in terris, sed Cenam illam qua celebratur in celo, ubi Christus verè & realiter præsens est.* En quales Prothei! quam fideles pro reformanda Ecclesia Apostoli: Hoc Beza factum disertè tradit Bellarminus lib. de Eucharistia, cap. 2. & testatur Cladius Sanctus in Responson. ad Beza apologiam.

Ostenditur Impostura iniquissima ANTONII EGANI de quaestio Simoniaci Ecclesia Romana per Apostolicos Missionarios.

PROdiit non ita pridem pestifer Libellus Antonii Egani, qui desertâ avità fide, & religiosa professione, ex Hibernia in Angliam profugit, nec enim Hiberniæ tellus animal tam venenatum in suo gremio sustinere potuit. Vulgavit ille contra Apostolicos Missionarios calumniam mirâ arte confictam, de quaestio sacrilego ac Simoniaci, quo singula flagitia venalia exponunt, taxato etiam pretio quod ex eorum absolute aut dispensatione corrigere debent: tanta solet esse transfugis calumniandi libido. Nolo ego (quod mihi promptum foret) rem hanc pluribus persequi, sed tantum paucis, & absque ullius offensione calumniam adeo perniciosam dissipare, ne pergat incautos in errorem inducere.

Atque imprimis quæro, Egane, quibus argumentis, tabulis, ac testibus hanc accusationem gravissimâ in publica orbis luce confirmas? Hoc ut prætes omnium leges, & ipsius Angliæ statuta requirunt, quæ jubent Accusatorem legitimâ criminis probatione destitutum Impostoris infame nomen ac penam subire. Hic verò, in accusatione gravissimâ nihil aliud Eganus nisi suam unius fidem, eamque levissimam, in causâ suâ testimonium adducit. Cum tamen Jus omne tam civile, quam Canonicum, & ipsum Actorem, & inimicum, & malevolum, & infamem, & Apostatam, à testium numero penitus excludat. Vide si quid Juris delibasti C. *Cum oporteat* de Accusat. Et l. *Justa* ff. de manu vin. Et in C. *Alieni erroris*, 3. q. 4.

Ex quibus manifestè conficio tantum abesse ut tuo testimonio susceptæ accusationi ullam veritatis umbram concilies, ut potius te ipsum execrandæ calumniæ auctorem, & impostorem pœnis obnoxium admittere cogaris. Neque verò arbitris ipsa A Catholicorum tribunalia adeo esse æquitati inimica, ut audiendos censeant fugitivos in suos Dominos crimina producentes, nullo alio teste, nullis tabulis, nullâ veri specie comprobata.

Secundò, interrogandus mihi est Eganus, quo pacto fieri possit ut Missionarii Apostolici impune, & ex præscripto Cancellariæ Romanæ, ut ipse fingit, quaestum Simoniacum ubique exercent, quem ipsa Ecclesia, cum Pontifice Romano, in œcumenicis Conciliis congregata, severissimis semper legibus damnat, ac pœnis infectatur? Legantur censura ac pœnæ gravissimæ contra Simoniacos ab Ecclesia Romana constitutæ in Concilio Romano primo sub Alexandro II. Pontifice. Extant contra eosdem Decreta Concilii Placentini, ubi traduntur fuisse quatuor millia Clericorum tempore Urbani II. Eadem fuit mens & sententia Patribus ex toto orbe Christiano congregatis in Concilio generali Lateranensi VI. sub Innocentio III. cap. 36. Nec minor nostro ævo cura incessit omnes Ecclesie Præsules in Tridentina Synodo collectos, ne quem è suo corpore, aut aliud Ecclesie membrum execranda Simonie pestis afflaret, contra quam firmissimos legum obices opponit sess. 21. in decreto de Reformatione cap. 1.

His accedunt gravissima Pontificum diplomata, quaestui

quæstui Simoniaco omnis in Ecclesiam aditus severissimè præcluditur. Et quidem Eugenius IV. præcedentium Pontificum ac Conciliorum vestigiis insistens suo diplomate, post multa in hanc rem decreta, his verbis concludit. Statuentes præterea quod universi & singuli, etiam præmissa (quævis) dignitate præditi; qui quomodolibet dando vel recipiendo Simoniam commiserint, aut ut illa fiat Mediatores extiterint, seu procuraverint, sententiam excommunicationis incurrant &c. Et ne harum legum vigor lapsu temporis vel in minimo laxaretur, proximo sæculo diserte innovatur à Leone X. in sua Constitutione quæ incipit *Superna*. §. 37. Constitutiones, inquit, per Antecessores nostros, etiam in Sacris Conciliis contra hujusmodi Simoniacos editas innovamus, easque inviolabiliter servari præcipimus, ac pœnas in eis contentas pro expressis & infertis haberi, & delinquentes, etiam auctoritate nostra, affici volumus. Atque has Constitutiones perpetuo valituras & in quovis Ecclesiæ tribunali severissimè observandas, non minori semper curâ alii, atque alii Pontifices instaurant.

Quis ergo, nisi fatuus, uni credat Egano fugitivo, Apostata, & Ecclesiæ Romanæ hosti jurato, contra hæc quæ adduxi testimonia, ac publica Ecclesiæ Jura, ac tribunalia toto orbe notissima.

Hinc ego vos, Academici Oxonienses, qui Eganilibello testimonium apposuistis, & omnes cordatos monitos velim, ut omnia sedulo circumspiciatis anteaquam autem hujusmodi Transfugis, multò minus fidem præbeat, qui prius honestatem omnem quam fidem exuerunt.

Veniunt illi ad vos in vestimentis ovium, intus autem sunt lupirapaces, qui non dubitant quævis calumniâ Ecclesiæ Romanæ famam lacerare, ut hac infami arte vestram gratiam ac patrocinium promereantur. Latet, mihi credite, latec inus fraudulenti Sinon, qui multa de Daniâ mentitur, paratus interea, si res ferat, vestram quoque Trojam incendere, eoque se proripere quo libido, quo lucrum, quo novus furor impulerit. Tales, inquit *Erasmus* ad Unibaldum, tantum quærunt censum, & uxorem, cætera præstat illis Evangelium, hoc est, potestatem vivendi ut volunt. Neque hic de genio irrequieto quo transfugæ illi agitantur nostri tantum temporis sensus aut censura est. Innotam illis levitatem ac depravatam indolem visis coloribus depinxerunt nobis primi Ecclesiæ Patres, ne malis artibus incautos in fraudem inducerent. Non existimes, ait S. Cyprianus de unitate Ecclesiæ, bonos de Ecclesiâ posse discedere; triticum non rapit ventus, nec arborem solidâ radice fundatam procella subvertit, inanes paleæ tempestate jactantur, invalidæ arbores turbinis incursione evertuntur. In eandem sententiam notat Tertullianus per hujusmodi Ecclesiæ spumas ac vilia purgamenta, sincerum illius corpus magis purum, integrumque conservari. Avolent quantum volent paleæ levis fidei quocunque afflatu tentationum, eò purior massa frumenti in horreo Domini reponetur. Hæc omnia in levissimis Egani moribus quàm aperte eluceant quisquis observare voluerit, facile concludet, nihil aliud ab hujusmodi protheo, quàm malas artes, fraudes, ac calumnias, expectandum fuisse.

Contra fatuam Conclusionem Andreæ Sall pro Sectâ Protestantium suscipienda.

A Sêritille, in sua Recantatione, post diuturnum studium, ac considerationem Ecclesiæ Romanæ, & Lutherane, setandem *Conclusisse*, Fidem Ecclesiæ Anglicanæ tutiorem & securiorem esse pro sua salute, quàm viam Ecclesiæ Romanæ.

Itane tu concludis, infelix Dialectice? Expendisti igitur, te fatente, pro veritate Ecclesiæ Romanæ totius panè orbis Christiani commune testimonium, per mille quingentos annos à Christo usque ad Lutherum, omnium populorum, omniumque gentium consensu receptum. Adeo ut toto illò sæculorum decursu, præter Romanam, nullam omnino possis designare Ecclesiam palam cognitam, de qua potuerit verificari perpetuus illius symboli articulus, Credo in Sanctam Ecclesiam Catholicam. Nulla ergo in orbe terrarum per mille quingentos annos publicè nota fuit Catholica, id est, universalis Christi Ecclesia, vel sola debuit esse Romana. Et tu ex hæc præmissâ concludis, rejectâ Religione Catholicâ ac Romanâ, securiorem tuæ salutis fore Confessionem Protestantium in Angliâ, quam & tota Ecclesia Catholica, & alia Sectæ per orbem diffusæ, & maxima pars ipsius Angliæ tanquam falsam, erroneam, ac hæreticam profusè damnant, & execrantur. Adeo ut nullum toto orbe angulum, nullam Sectam, aut Sectarium mihi possis demonstrare, qui in constituendo Capite, primatu, & hierarchia Ecclesiæ, cum Anglicana Protestantium Sectâ conveniat.

Tunc Sall, & Sal, ut ipse putas, magnæ sapientiæ, tunc sanâ mente ponderasti pro Ecclesiâ Romana tantam tamque constantem omni ævo Miraculorum gloriam, quam ipse Christus publicam veræ Ecclesiæ notam ac testimonium esse pronuntiat. Non ignoras quanta Compostellæ, ubi aliquando vixisti, edantur prodigia omnibus conspicua, quanta Laureti in ipso sinu Ecclesiæ Romanæ, ut alia fileam toto orbe notissima. Sat tibi nota constantia tot Martyrum signis innumeris à Deo comprobata, qui omni ævo veritatem Religionis Romanæ suo sanguine ita consignant, ut nullis Tyrannorum tormentis (multò minus unius pseudo-Episcopi blanditiis) à primævæ fidei confessione dimoveri potuerint.

Hanc tu Religionem pro animæ tuæ salute tibi deferendam concludis, & amplectendam Sectam patrum Protestantium, cujus originem, aut progressum omni ævo à Christo usque ad Lutherum, & tu, & orbis universus ignorat. Pro cuius veritate, præ aliis Sectis, quæ ipse condemnas, nullum particulare Dei testimonium, nullum generale Concilium, nullum divinum Miraculum, nullum sæculorum aut gentium consensum poteris in medium proferre. Quidquid enim tu pro Cætu protestantium sive ærcano, tibi que ignoto Spiritus testimonio, sive ex Scripturarum intelligentia illis folis à Deo donata, prætendes; idem sibi Puritani, idem Anabaptistæ, idem independentes, idem reliquarum Sectarum colluvies eodem jure vindicabit. Non tantum ergo totius orbis Catholici suffragio, sed tuo etiam judicio constrictus & condemnatus teneris.

Heu Sall Imiserande, Sal infatuare; ad eone tuus ille in Christo Pater, aut potius parricida, te potuit dementare, & omnem bonæ mentis aciem eripere